

38

חנטר'יש
ועוד קצת...
מס' 3-8

פברואר 1977
חברת-ילדים הירוק-חומים



פוליטיקה בבית הספר



ביום ראשון נערך יום פוליטיקה בבית הספר בו הקנו לא מעט על דעות המפלגות בכנסת.

האולם היה מחולק לזימונה מפלגות: מוקד, ר"צ, ד"ש, ל"ע, ליכוד, שלומציון, מערך, ורק"ח.

כל אחד ישב במפלגה שבחר ובקבוצה הקריאו אח מצע אותה מפלגה. שוחחנו על כמה נקודות בנוגע לדעות המפלגה. לאחר מכן בא חבר מפלגה לשוחח עם כל מפלגה ולהסביר את דעותיה. במשך הדיונים, המפלגות עשו פרסומת במטרה לשכנע את החבר'ה להצביע בעדן.

נגמר הדיונים, כל נציג מפלגה הקריא את דעות המפלגה המסוכמות והצבענו.

התוצאות: מחוך 120 קולות

9 קולות לל"ע	5 קולות לד"ש
6 קולות למוקד	24 קולות לליכוד
3 קולות לשלומציון	23 קולות למערך
21 קולות לרק"ח	2 קולות לר"צ

כדי שחיה משמעות וכובד להצעות מפלגה X היא חייבת לקבל תמיכה של יותר מ- 61 קולות. בכדי לקבל יותר מ- 61 קולות עליה להקים קואליציה (שהיא התאחדות של מספר מפלגות כדי ליצור רוב קובע בממשלה).

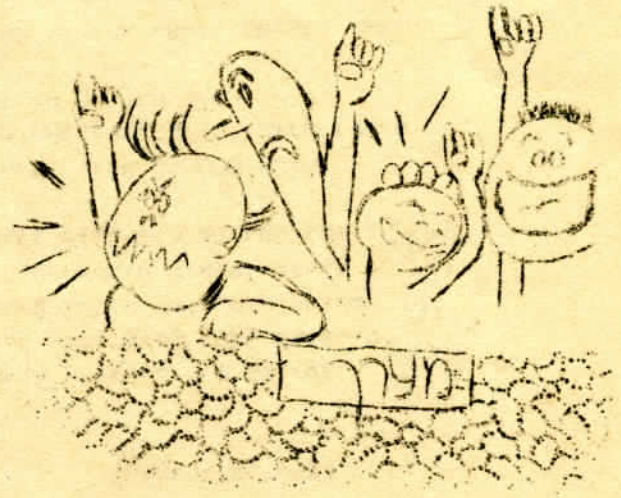
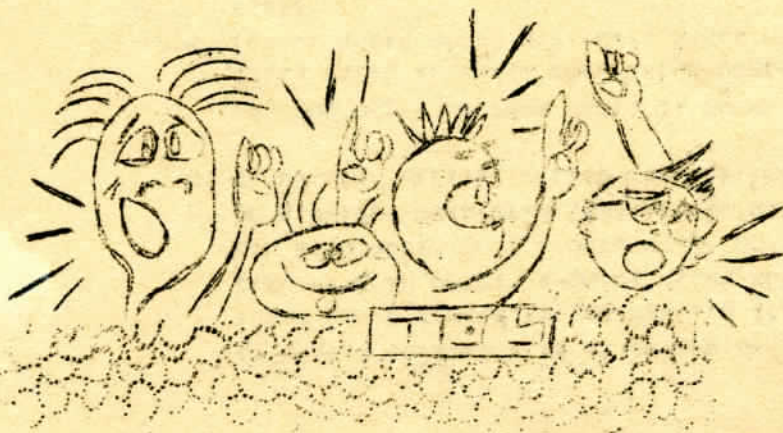
לנו היו שלושה נוסאים שהיינו צריכים (בכל נושא) להתחבר לעוד מפלגה כך שניצור יחד 61 קולות. הנוסאים היו: התנחלויות, שיטת בחירות והליכה לג'נבה.

לאחר שהיחה קואליציה לכל נושא - נגמר היום. היה לנו אפילו נשיא - גרשון מדר.

דעתנו: היה נהדר והוסיף הרבה לידיעתנו המעטות. נוכחנו גם לדעת שהפחד שלנו מפוליטיקה היה לשווא.

(—)

השמות שמורים במערכת



נער החודש!

מבוא: היות ובדרך כלל נוהגים לראיין את הברנטים הניכרים בהשיבותם, החלטנו הפעם לקחת לראיון דוקא ברנטון שקט הנחבא אל הכלים: מר המיר אבו צ'וק צ'וק שפרונג.



ש. מר שפרונג, הבא את תגובתך על כך שנבחרת לנער החודש:
ת. (חיוך אדיוטי על הפנים) אס... לדעתי אני מאד מתאים לבחירה מפני שאני אדם מאד חכם ומוצלח ואני תושב מהפעם באמת צדקתם בבחירתכם.

חברת ילדים

ש. האדון שפרונג, עברה כמעט שנה מאז שנכנסת לחברה המכונה חברת ילדים. מהי דעתך לגבי הפעילות השוטפת בחברה, והאם לדעתך היא באמת מוטפת? נמק!

ת. (בקול גבוהה: איזה מן שאלות מגעילות, באמת, אורט...)
בחיכות רבה בקולו: החברה היא מאד מוצלחת אבל המדריכים קצת דפוקים.

ש. מר שפרונג, לבטח ידוע לך שבעתיד הקרוב נכנסת קבוצת עפרית לחברת הילדים. האם לדעתך יש להכניס את חוחית בלבד, או האם את חוחית ועפרוני יחד או רק את עפרוני (אפשר גם להוסיף את כנרת)?
ת. כשרגליו פסוקות לכל הכיוונים הוא מרביץ הבעה קשוחה על פניו ומחליט: אף אחד!

ש. מאחר ואתה משתתף קבוע בפעולותיו המרובות של מדריכנו אמיץ הלב האדון הרי ליפשיץ, רפינו לדעת מה היא דעתך, נער החודש, על הפעולות המתקיימות באופן קבוע מדי שבוע במועדון?

ת. (הוא מעיף מבט בחקרה וזורק עלי עט בחור פורקן) לדעתי הרי צריך ללבוש דבר מה נוסף מעליו למען לא תנזול כרסו לכל עבר (הוא מסביר זאת תוך כדי שידינו מועפות לכל עבר ועבר תוך נסיון להביע את מחשבותיו העמוקות).

ש. שמענו מפי מקור מוסמך שאתה עובר שיחות פרטיות מרובות אצל מדריכנו הרי. האם אתה רוצה לספר לנו כמה מדובר או האם אתה חושב ששאלה זו חצופה מדי?
ת. הוא מקרצף את אפו ואחר מדגים לי כבשה דורשת ומודיע בקולי קולות:

NO COMMENT!

עבודה

ש. בחור עובד וחיק בענף הצאן היינו מעוניינים לזעת מה באמת מתרחש שם? מדוע כל שבוע מורעלות קבוצת כבשים אחרת מהצאן והאם זה צעד ראשון לחיסול ערדי הצאן?

ת. (לחיינו מעלות סומק) חכניותינו לעתיד הם להרוויח 50 אלף ל"י הסבר: הכיצד זה יחכן? בשנה שעברה הפסדנו 300,000 ל"י במזומנים, השנה נפסיד "רק" 250,000 ל"י אם פעטה חישוב קל חמצאו אכן שזהו רווח של 50,000 ל"י

ש. מר שפרונג, אולי היית רוצה לספר לנו כיצד עובר עליך יום עבודתך בצאן?
ת. 5.00 בבוקר. חמיר מגיע לצאן ולתומו מכין כוס תה בתקוה שיבואו חבריו תוך דקות מספר. 7.00 החבר מגיע. 8.00 גומרים לשחות תה. 8.05 ארוחת בוקר עד השעה 10.00. ב-10.00 ארוחת עשר. נחים מעמל היום למשך כשעתיים ורצים רעבים כזאבים לארוחת הצהריים (נא לצחוק) - ולאחר יום עמל מפרך זה חוזרים ותופסים חרופ עד לארוחת ערב.

(המשך בעמ' הבא)



(המשך נער החודש)



ש. מר שפרונג, אם לא איכפת לך, היינו רוצים לדעת מהו יחסך עם העובדים בצאן, בעיקר כשדודו פלמה עובד לצידך רוב היום?
 ח. (הוא נדלק) חמיד בא אני לסידור העבודה ביום ב' בערב וכשמחברר לי שדוד פלמה יהיה עוזרי למחרת חושכים עיני. מראש יודע אני כי פשלות מרובות יהיו מחר, דליי חלב שפוכים וטנק חלב מפוצץ עומדים לנגד עיני ומדירים שינה מעיני.

בית ספר

ש. מר שפרונג, מהי הרגעתך לאחר שינתיים וחצי לא הועפת מביה"ס ולבסוף הגיע היום הגדול והועפת? האם הוקל על לבך?
 ח. כן, בהחלט

ש. בחור תלמיד שקדן ונבון קצינו לדעת האם לדעתך בה"ס צריך להיות זכות או חובה? נמק!
 ח. מר שפרונג מסרב בתוקף לענות על השאלה בתענה שהוא אינו מביין את השאלה. הוא מגרד בפדחתו בתמימות. מחברר שגובה ה- 1.2 שלו אינו מאפשר לו לענות על כך.

ש. מר שפרונג, האם לצעתך ביה"ס זה דבר המגווון את חיי הילד או גורע ממנו?
 ח. (מה אני ילד?! כל בקר כשמצלצל השעון גואה בי חדותי (הוא פולט קול של פרה גועה) למחשבה שאכן הולך אנוכי לשקוד וללמוד בבית החינוך (?)
 ש. ולסיום, מר שפרונג, האם היית מוכן להפגיש לנו איזו כדיחה מפוצצת מצרור בדיחותיך הרב?

נער החודש, מר שפרונג אבו צ'וק צ'וק שפרונג מודיע שכרגע הוא אינו נמצא במוזה.

ראיינו: מיכל ואורה

דבריי החשמל

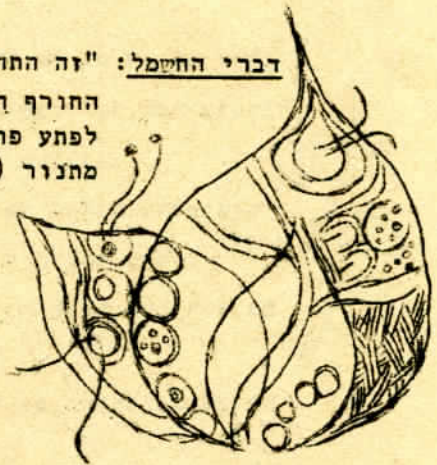
חשמל חשמל, היכן אתה?
 לפתע פתאום די, נגמרת.
 מה הטיבה? זאת לא אדע,
 חשמל יקר, ספר מה ארע?

יומם וליל האורות דולקים
 שלא נדבר על סלויזיה ודודים.
 ואני החשמל ברנש כה עדין,
 שאני כה יקר הם פשוט לא מבינים."

דברי החשמל: "זה התחיל ביום בהיר
 החורף הופיע ברעש אדיר
 לפתע פתאום הכל הבזיק
 מתנור (חשמלי) ועד מצית..."

לכן נערות ונערים יקרים
 למרות שזה לא על חשבון כיסים אישיים
 עשו מאמץ, אפילו קטן
 ואל חסלקו ח' חשמל לפני בא הזמן!

אורה



כאן אחת 3 קבה"ם

את הצהרים בילינו ברובו בציפייה לאוטובוס שיקח אותנו לקיבוץ.
 בסביבות 2.00 (כידוע היה צריך להגיע ב-1.30) מיטהו העיר הזה מוגזם! ופה וים
 התחילו להגיד שצריך לטלפן. המורים הרגיעו אותנו ואמרו שכבר טלפנו פעמיים.
 אריק ביזמתו הפרטית "הרביץ" ריצה קלה לכיוון הטלפון וכעבור זמן לא מועט חזר
 לשבפיו ביורה "מרנינה" שהאוטובוס הראיון נתקע והשני בדרך - כנראה זגם חוצאת
 הטלפון שהיתה לפני חצי יעה היתה זהה!! חמר אפילו ירדה אל ה"עמחה" ויחבה על הדשא
 ופה וים העירה הערום ביניים מצחיקות שאני כבר לא זוכרת את הוכנך בפרטיק, העיקר
 שהם כולם היו מוסכים על הנושא של איחור האוטובוס ועל זה שאם קצח מזל נגיע לארוחת-
 ערב.

תלמידי ומורי כפר-בנסיא היתרעו למרחב של פצי רחבה מי ביחידו ה ומי בקבוצות.
 אחננו "השחטעטענו" על הדשא שניסינו להתבדח בעוד קיבחנו זועקה למילוי. אז החלטנו
 לזב לא זה ואני ודניה (לפנינו מרגליה ורונית) עלינו לאולם וקיבלנו עוגה ממולאת
 ב"קרים-הניט" - לא נורמלית. ארנה שנשארה עד 4.00 אותו יום באה לארח לנו לחברה
 והנפיקה לנו את הבילוי.

וככה עבר הזמן בישיבה על הדשא כשהטש מפזמת ומכרכת את יורי הבוקר
 האגדתיים שלה (לפחות לא ירד גשם...) במקום בישיבה על כסאות בחדר האוכל הפחאם
 נהיה רחוק כל כך (ואתו ארוחת הצהרים) ולאכול איזו ארוחה גדולה ומלאה כמו שניצל
 ו... נו - לפתע פחאם שמענו מנוע מכונת מחקר ורונית העירה ש"אני לא מאמינה" אבל
 תקוותנו נגוזה כשראינו שהרעל בא ממכונת ביה"ס וחזרנו ליאומנו המלווה בבדיחות עצובות.

אולם אני לא רוצה להכניס אתכם קוראי (אם עוד לא עברתם למאמר אחר)
 לדיכאון - האוטובוס אכן הגיע לבסוף בסביבת 2.30. אה. שכחתי לכתוב שהמורים החליטו
 שצריך לערוך הפגנה ולא להכנס לאוטובוסם "שילמד לקח".

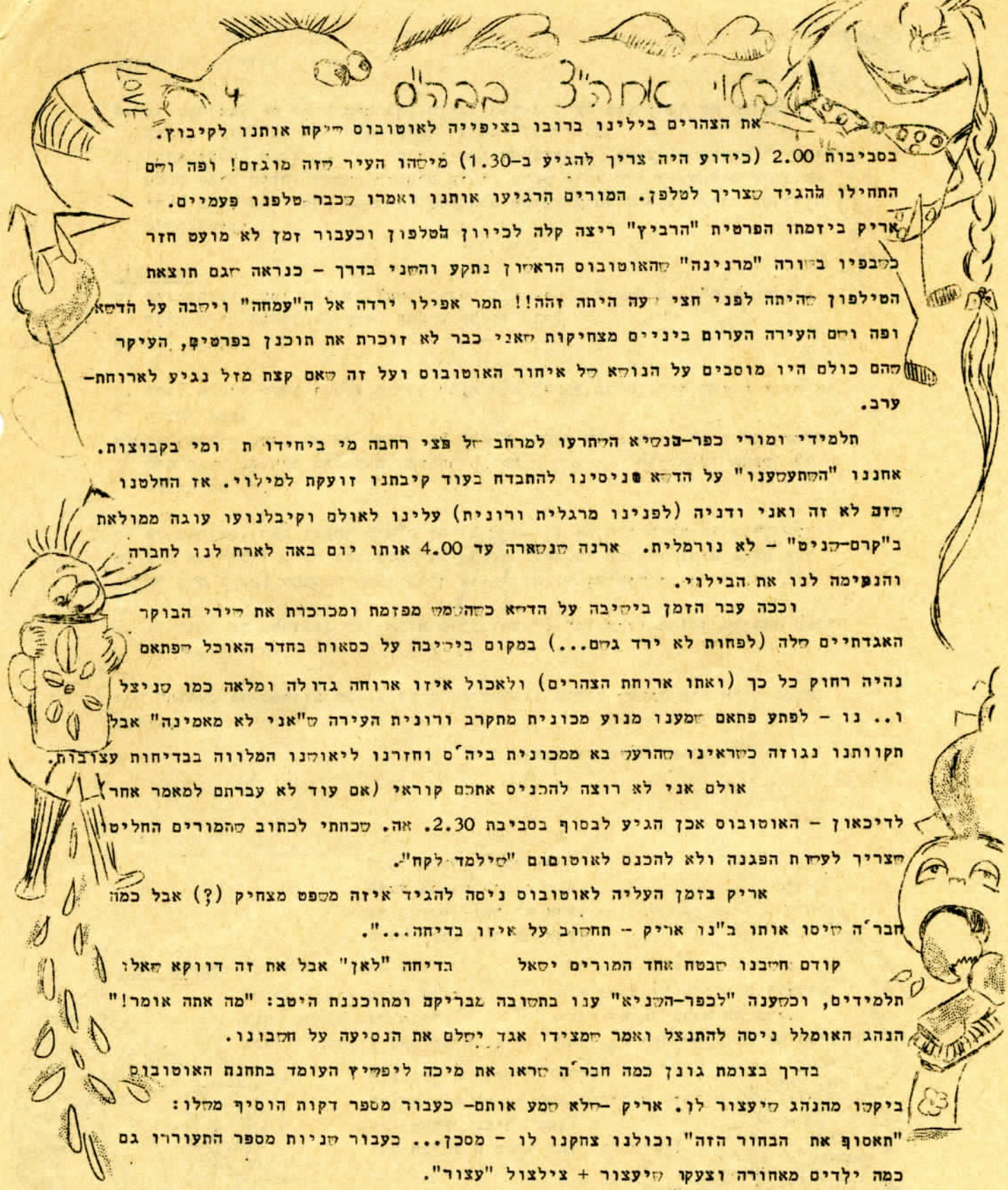
אריק בזמן העליה לאוטובוס ניסה להגיד איזה מטפט מצחיק (?) אבל כמה
 חברה שיסו אותו ב"נו אריק - תחשוב על איזו בדיחה...".

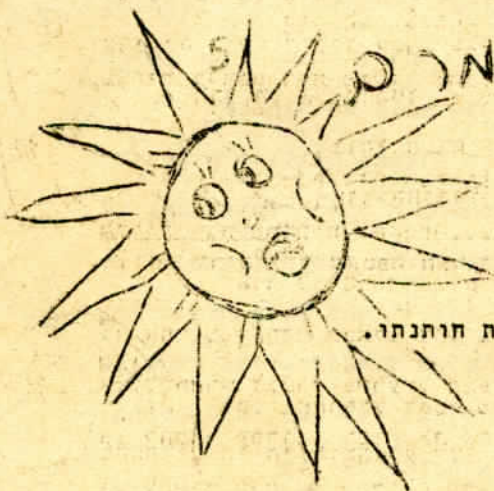
קודם חייבנו שבטח אחד המורים יסאל הדיחה "לאן" אבל את זה דווקא שאלו
 תלמידים, וכשענה "לכפר-השניא" ענו בתשובה גבריקם ומחוכננת היטב: "מה אתה אומר!"
 הנהג האומלל ניסה להתנצל ואמר שמצידו אגד יסלם את הנסיעה על חובונו.

בדרך בצומת גונך כמה חברה שראו את מיכה ליפשיץ העומד בתחנת האוטובוס
 ביקשו מהנהג שיעצור לן. אריק -חלא שמע אותם- כעבור מספר דקות הוסיף מלול:
 "תאסוף את הבחור הזה" וכולנו צחקנו לו - מסכן... כעבור שניות מספר התעוררו גם
 כמה ילדים מאחורה וצעקו שיעצור + צילצול "עצור".

בכל אופן, המקף הנסיעה היה רגוע חוץ מהפעם אחת הנהג עצר את האוטובוס וכולם
 נבהלו אבל זה היה רק כדי להחליף מספר.

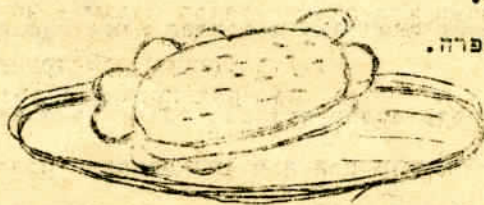
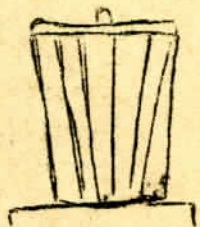
אביטל





צברים בשם אחרים

"אחה חוזר על עצמך" העירה המחט לתקליט הסדוק.
"נפגש בפיינה" - הבטיח קיר אחד לחברו.
"אני תפרן" התייפה ההייט העני.
"אחה יורד מהפסים" - העירה הזברה לבעלה.
"אין טוב בלי רע" - נאנה הבעל ושילם הוצאות קבורת חותנתו.
"מה אחה מזיע כל-כך?" שאלה השמש את בלוק הקרח.
"חמיד דופקים אותי" התמרמר המסמר.
"אחה מספר לי!" אמר חוס הטלפון לחברו.
"מן הפח אל הפחת" אמרה מכונית האשפה שניזרקה לערימת הגרוטאות.
"אל תדחפי" אמר הטלטל לבוכנה.
"אני מעדיף בלי פטר" אמר הסרטן.
"חדל להידחק לקערה - אפשר לחשוב סגדלת בין בני אדם" - רטן החזיר לשכנו.
"אשבור לך את הסינייים!" איים המסמר שבקרוש על המשור.
"אני לא מעוניין לצאת אתך" אמר הדג לחכה.
"אל תרים את באף" אמרה האטה למנתח פלסטיק.
"הגיע הזמן וחדע את האמת על בני אדם" אמרה החסידה לבנה המחבגר.
"לא תודה כרגע שהייתי" - אמר העץ לכלב.
"סכתא ספרי לי קצת על הימים ההם" - אמרה מכונית החישוב לחסבוניה.
"תפסיק ללחוץ" אמרה הגבינה לסנביץ.
"לי לא תספר" אמרה הקרחה לבעל המספרה.

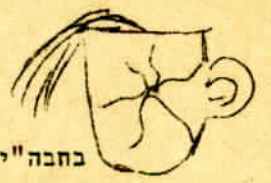


כפירות:

שאלו עולה חדש:
"מה הם ראשי החיבות של תו"ך?"
השיב העולה לאחר הירהור קל: הכל מסתדר לי חוץ מה-"ט" בהחלה.
"איזה מן הטיפורים הדמיוניים שלך נחשב לטוב ביותר ולדמיוני ביותר?"
המחבר: "הדו"ח האחרון שלי למס ההכנסה!"

ליקט: אברי

אסיפות בחבר'ה



לפני שאתחיל לקטר ולהטיף מוסר, והפעם על הצורה חבה מתנהלות אספות בחבה"י, הייתי רוצה רק לציין את העובדה שישנן אספות, ושהן מתנהלות פחות או יותר באופן קבוע וסדיר - דבר שהוא לעצמו מכובד ומשביע רצון.

לא! בזה לא נגמר הצד הטוב של האספות, ואפשר למנות עוד ושימה לא מבוטלת של דברים חיוביים באספות שלנו, וביניהם:

- א. עצם העובדה שחבר'ה מתאספים, מחליפים דעות, מתווכחים ומכירים אחד את השני.
- ב. ישנה כאן הוכחה שחשוב לחבר'ה להפגיש ולהתאסף לאספה. פעם בחודשים אמנם, אך כפי הנראה בזמן מאד לא נוח - חבת בערב!
- ג. אחרי הכל - יוצאות החלטות! ישנם סיכומים, תקנות והצעות מעוברות את האספה, ומתקבלות או לא, לפי רצון העם! דמוקרטיה מושלמה...
- כך. עד כאן הראיתי את הצדדים המוצלחים של האספה, וחלילה! אני לא מפחית בערכם ולא מזלזל בהם! הרי אלו הם המטרות ללימך המציאו את האספה...



אך - הצורה רבותי! הצורה היא הצרה והצרה היא הצורה.

הצורה חבה מתנהלת האספה.....

אוי לו ממי שיכנס למועדוננו היקר בשעה בה מחקיימת אספה. עלול לקרות

לו אחד מהדברים הבאים (או כמה מהם ביחד):

- א. להתחרר לגמרי מהרע, הצעקות, הצווחות והצחוק המופרע אשר מרעידים את כל הבניין;
- ב. לחסוף עפרון, כפית או אולי אפילו כוס או כסא בראשו;
- ג. לחסוף מכה אל מהלומת פתע מידי אחד מחברי חברה הילדים*;
- ד. להנשך ע"י אחד מהכלבים הרבים אשר מסתובבים בחפשיה רכה וללא השגחה במועדוננו*.
- כך. כך בערך הדבר, אף כי הגזמתי מעט (אבל באמת מעט!) אפשר מהכתוב לעיל לקבל רושם כללי על הצורה חבה מחקיימות האספות שלנו.

אז חבר'ה, אני לא רוצה להטיף מוסר "להנטרט" לכם, אבל הייתי רוצה לבקש

רק זאת - נסו להתנהג בצורה קצת יותר מבוגרת ורצינית, באמת שזה מוגזם לגמרי לפעמים.

חנו לאחרים לדבר, תקשיבו לכל ההולך מסביב. דברו בקיצור ולעניין, והעיקר - חהיו

רציניים! אם אנחנו רוצים לגמור עם החלטות וחוקים, ובצורה מסודרת ורצינית, אז

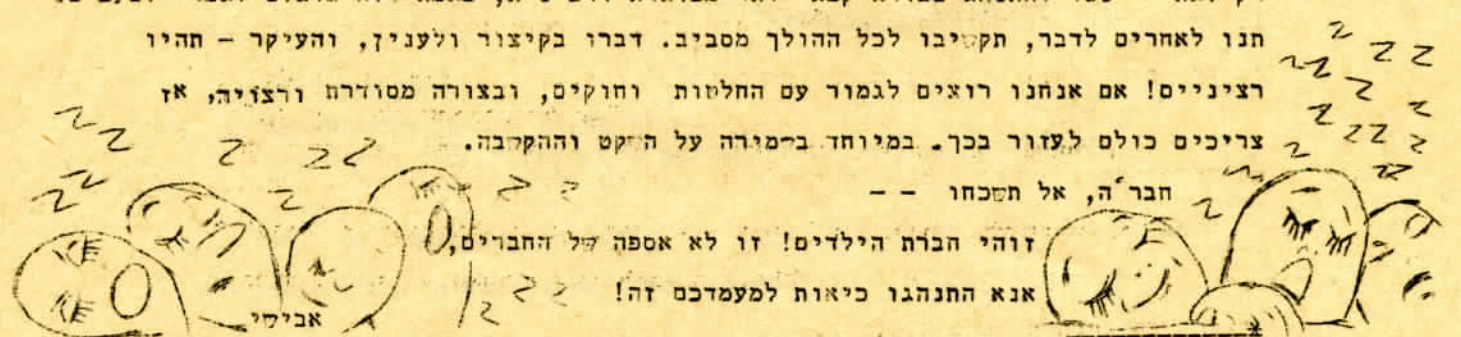
צריכים כולם לעזור בכך. במיוחד במורה על היקט וההקטבה.

חבר'ה, אל תשכחו - -

זוהי חבת הילדים! זו לא אספה של החברים,

אנא התנהגו כיאות למעמדכם זה!

* ראה פרוטוקול האספה האחרונה



הירים מתוך ספר "משק יגור טיוסה" של יהורם טהר-לב.

הח לים

לילדים החלשים נותנים הוספה
בבוקר חמאה.
ובצהריים עוף
החזקים מקנאים
מציצים לצלחות שלנו
מבקשים רק אח העור
ולחלשים כבר איך תאבוץ
והם נשארים חלשים



נכנסים למקלחת

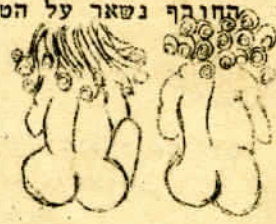
לפעמים כולנו יחד
נכנסים אל המקלחת
כאילו לשחות מיט מהכיור
או לרחוץ
את הידיים מהבוץ
אבל בעצם אם כבר שואלים.
באנו בטביל לראות לגדולים.



מתחוו לבגד הים

קיץ מלמעלה
קיץ מלמטה

תחורף נשאר על הטוסיק בלבד.



זריקה

זיקה לוקחת אותי למרפאה
לחח לי זריקה
באיזה מקום?
במקום הכי רך בגוף, היא אומרת,
אני ממשיך את תנוך האוזן.

חזר חולים

לחינוקות מודיים בטוסיק
לגדולים מודדים בפה
אין דבר - הספירט מחטא



גילה מפותחת

המטפלת אמרה
גילה מאד מפותחת
מוחר לה לבדה
להתרחץ במקלחת
נפרדנו ממך. גילה
אך בלילה טאח כבר נמה
כל אחד זוכר אותך
בין האצבעות והפיג'מה



מקלחת מוחפת

תחת אל תחת
במקלחת
מוטלה
ויוסלה
וריסמן
וויסמן
הלולנים
העגלונים
הרפחנים

הסנדלרים
הנגרים

מכל העבודות, מכל הענפים
כולם רועדים, כולם יחפים
כולם מחכים לכפכפים

(ועוד משירי יהורם פהר-לב)

מתי

באביב, כלומר בקיץ
כלומר בסתיו, כלומר בחורף
באביב



ליקטה: מיכל

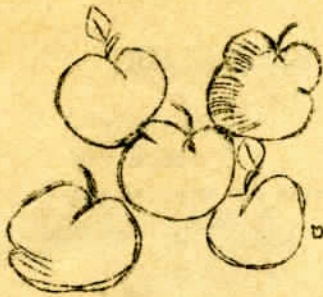
"ה ש ז י פ"

מאת: מיכל (בעזרת צביה ומרב)

היום: לא זכור

המקום: גן שקד (שינה משוחפת)

השעה: מאוחרת (מאד)



משתתפים עיקריים: אהוד המאירי

צביה פוטש

גיורא שינגזיכט

שחקני משנה: ילדי גן שקד

השעה שעת לילה מאוחרת, הילדים כבר נוכבים במיטותיהם ונמים את שינתם. ירח מלא שט ברום שמיים, מפיץ קרניים ענוגות על פני הילדים הישנים. לפתע מתעוררת צביה, ורואה מחתח למיטתו של גיורא עכבר. צביה: אהההההה... עכבר! עכבר!

גיורא ואהוד קופתים לקול צעקה של צביה.

אהוד: (כששמורות עיניו עדיין דבוקות) מה קרה? מה קרה?

למרות קור רוחו הנודע על גיורא, אף הוא נבהל לקול צעקותיה של צביה.

אט אט מתעוררים כל יתר ילדי הגן משנתם ורצים לחדר ממנו נשמעות הצעקות. אחד הילדים מגלה יזמה רבה (למרות גילו הצעיר), רץ למקלחח ומביא מטאטא.

כל הילדים עומדים בחדר מי על המיטות ומי שאמיץ יותר על הרצפה.

הילד דוחף את המטאטא מחתח למיטה של גיורא - מנסה לגרות את העכבר לזוז.

מוזר, אין תגובה. הילד דוחף שנית את המטאטא ומוציא את העכבר שלא היה

אלא.....שזיף.

מוסר השכל: לא כל שזיף - עכבר הוא



כן הילדות - סיפור קצר עם אסר השל

לא כל-כך מהילדות, לפי הניל, אבל בהחלט מהילדות לפי ההתנהגות. אז מה שביה כך היה:

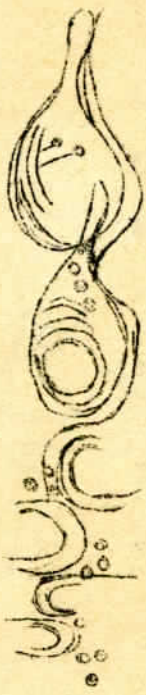
לפני שנים רבות (לא כל-כך) בהקופה שעוד עבדנו איחמר ואני בצאן, במה שנקרא "ימי הזוהר" או "תקופת הזהב" של הצאן קרה מקרה מענין ובעל מוסר השכל מחוכם למדי.

כן יום בהיר אחד החליט טאולי שמהוא מבינינו אינד כבשים בתל-רומן, (דרך אגב אחס יודעים למה קוראים לזה כך? לא? - אז אני אגיד לכם. כי יום אחד הלכה "כיתת הירדן" לשם, עם שמיכות ובנות ועשו מה שעשו (לא פיקניק) ושם פרחו כל ה"רומאנים" המפורסמים שלנו... (חוץ כדי מרעה. והרי לכל כבשה אנו חשים ערך סנטימנטלי רב (כ-1200-800 ל"י) אז אסור להשאירם בשטח! איחמר ואני מאד שמחנו לצאת למשימה חשובה ורצינית זו (במיוחד כי זה יצא בדיוק על חליבת הצהריים) והחלטנו לסרוק את השטח בקפדנות ובמסירות אין קץ. אך אין כבשים ואין בטיח! מה לעשות? אפפנו את כולנו (את איחמר ואותי) והתיישבנו לטכס עצה מתחת לאקליפטוס הגדול.

ישבנו, וישבנו, חשבנו וחשבנו ופתאום אופ! צץ רעיון בראשו של אחד מאתנו (אני לא זוכר בדיוק מי זה ביה, אבל אני בטוח שלא היה זה איחמר הוגה הרעיון...). איזה רעיון גאוני! להתחפש לעצים, וע"י כך לפתוח ולמסוך את הכבשים החמימות והרעבות אלינו. (הכבשים מאד אוהבות אקליפטוסים). אז קדימה! הלחנו ענפים ועלים מהעץ, עטפנו את עצמנו בירק הגורה מעלים, זר לראשנו פורח וזוג ענפים רעננים וטריים בידי כל אחד. וזהו! אנחנו עצים! החלטנו להעפיל על התל כשאנו מנפנפים בענפים וממלמלים טריי... טריי... (עני עץ בלעז).

הגענו למעלה, עמדנו בנקודה האיסטרוטגית החשובה והמטכנו בהצגה. אך לא דובים ולא יער. לא כנלים ולא דומים! העיקר הגענו למסקנה שלא כן נצליח למצוא את הכבשים. התייאשנו וחזרנו לצאן אבלשם וחפויי ראט (בעצם לא לגמרי, הרי בכל זאת הפסדנו חליבת צהריים). אוקיי הבטחתי מוסר השכל.

אז מוסר השכל - על חהיה צבוע! אל תנסה להתחבב ולהיות אהוב על חבריי (חברי חברה ילדים) בעזרת מסכות וחנפנות. זאת לא הדרך. היה את עצמן! ואם לא אוהבים אותך כמו שאתה, לא נורא. התעודד וחלך לכתוב עלון שם תמיד יקבלוך באהבה וברצון.



(1) כיום בארצות הברית ישנם יותר מ-500 מיליון בני-אדם שמרטיבים בלילה לפי הסטטיסטיקה האחרונה.

(2) המהירות הכי גבוהה שנמדדה אי פעם אצל בן-אדם מחעטש היא 320 קמ"ש.

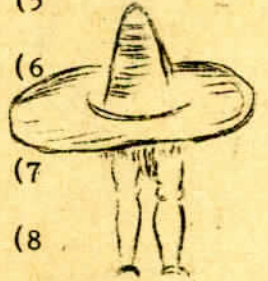
(3) ב-1924 נמכרו סוסים באוסטרליה במחיר של סוס לסנט.

(4) ישנם 4 שוחות של שפמים על פרצופו של חתול.

(5) נקר (Woodpecker) מסוגל לנקר 500 פעמים בדקה.



(6) הכפלים במכנסיים של גברים חוכננו בהתחלה כדי לתפוס את האפר של הסיגרים.



(7) לוייתן יכול לסחוט חלופה חריש בלי לאכול.

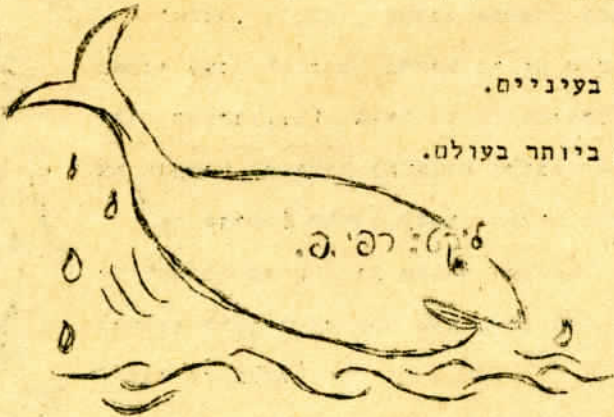
(8) האשה הקטנה ביותר בעולם היתה מקסיקנית - לוטיה זאראחה. גובהה היה פחות מ-50 סנטימטר ומשקלה 2.5 ק"ג.

(9) אם מחזיקים חניך מחחח למים לזמן רב הוא ישבע.

(10) זה נגד חוקי הצי האמריקאי שקצין יצעק וידרבן קבוצה במשחק כדורגל אמריקאי.

(11) ליוני בית יש שלוש שכבות של עדשות בעיניים.

(12) היט הכספי הוא הימה המלוחה הגדולה ביותר בעולם.



בדיחות
=====

אי שם בסין הרחוקה נסעו שלושה אזרחים ברכבה.

שעה ארוכה ישבו בדומיה מוחלטת

אחר כך נאנח האחד

השני ירק בקול

ואילו השלישי אמר:

אנא רבותי נחדל כבר לשוחח על ענינים פוליטיים.

רופא מחלונן במשטרה:

רשמי: לחולה משהו חם אז הוא לקח את המעיל שלי.



כנס קהילה - סיוע אלהים

נכון, זה היה לפני הרבה (הרבה) זמן, אבל זה היה טיול שקשה מאד לשכוח אותו.

בצהרים בהירים, הגענו ברגע האחרון למטאית (שבדרך-כלל אססנו מחכים לה, והפעם היא חתה לנו) רכובים על אופנינו שאך לפני רגע עברו שיפוצים ותיקונים אחרונים. הנסיעה הייתה מעממת. לעת ערב הגענו למקום היעד, מושב בקעות, שם לנו בלולים. אח הערב בילינו ב ידה סביב המדורה, כשהמורל מרומם ביותר.

למחרת בבוקר - החלק הקשה הפיע. כבר בחמשת הקילומטרים הראשונים הספיק אחד החבר'ה לעשות "סלטה" מעל אופניו, בנס לא קרה כלום (לאופניים).

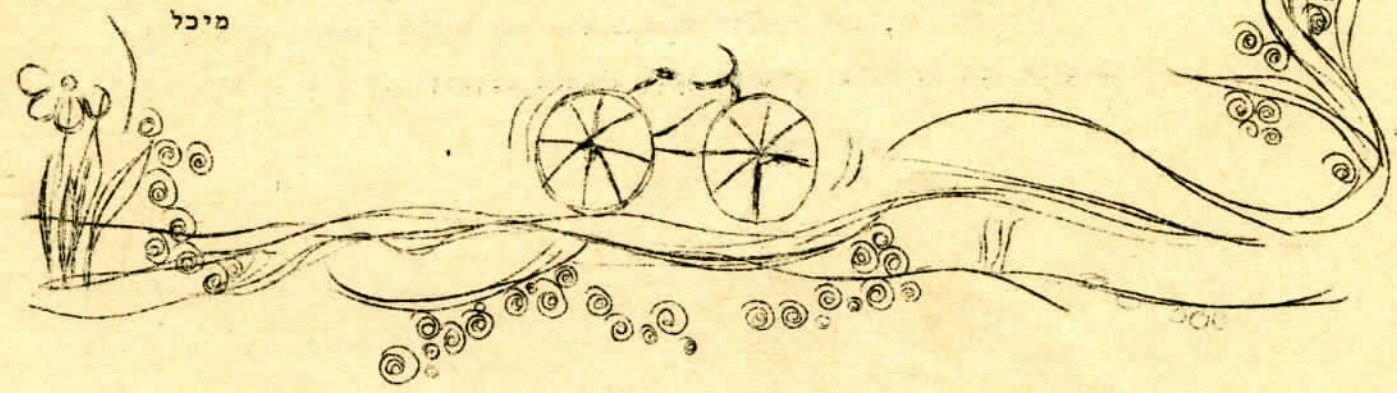
עברנו דרך כפרים ערבים, כשבדרכים עומדים ערבים (מקסוך קעד גדול) מנפנפים בידיהם וצועקים לסלם. ביעה טובה, מעה ערב הגענו לקליה הישנה כשרגלינו כואבות, והתחת עוד יותר. קשה אפילו היה לנוח זמן התחת לא ניתן לישיבה. חצי צולעים בילינו אח הערב הינו.

בבוקר המחרת המיכנו בדרכינו כשפנינו מועדו לעין-גדי. לשבת על כסא האופניים היה כמו לשבת על פצע פתוח, אך בין אם רצינו לבין אם לא - לא האתה ברירה ונאלצנו לשבת ולהתרגל מחדש - הפעם היד היה פחות נורא, היינו מנוסים יותר, והדרך קלה יותר עד שהגענו לעלייה ללא היתה סחם עליה - עליה גרמה למיטווק רציני, אפילו הטובים ייבינו שבקו (אם חשאלו את רפי פ. - הוא בטח לא שבק).

אם הסתכלת מלמטה היית רואה מחזה מרשים: מאוס ילדים כטאופניהם בידיהם, מטפסים ברגל במעלה המחפתל - מכוניות שעברו לידינו הביטו בנו כשחיוך על פניהן. כמובן אחרי כל עליה ישנה ירידה ללא היתה שונה מהעליה: הרגשתי שאו שחלק מהאופניים יעוף, או חלק ממני יפול - אודה ששקשתי קלות באותה ירידה, אך לכל דבר יש סוף, וגם לזה היה. הגענו לחניון עין-גדי, שם הממקמנו. למחרת נסענו באופניים למצדה ולסיום טפסנו על המצדה בלווי הסברים.

מוכרח לצייץ - חוץ מהרגליים שהחפזרו לכל עבר והתחת שהקייח היה זה טיול נפלא שלא כדאי להפסיד ביחד עם מדריכים טובים.

מיכל



בחן את עצמך:

האם אתה חושב שאתה מתאים להיות חבר בכפר הנשיא?
ענה בכנות על השאלות הבאות.

א - מוורך 5 מצפטים שהנך פולט:

- (1) כולם באנגליה
- (2) חצי חצי - עברית מסובלת (ביידיש אנגליה וכו')
- (3) לא מדבר כלל.

ב - כאשר אדם יושב לידך וחוקע "גרפס" כיצד אתה מגיב?

- (1) מתעלף על המקום.
- (2) ממלמל "חסלה לי" ועוזב את המקום.
- (3) עונה לו דרך החור האחורי (!!)

ג - באיזו שפה אתה חושב?

- (1) ברור שבאנגליה
- (2) מה קבא לפה
- (3) לא נוהג לחשוב

ד - כמיציעו לך משקה חם - מה תענה?

- (1) חם עם חלב
- (2) נס קפה עם חלב
- (3) קפה שחור או לקאו

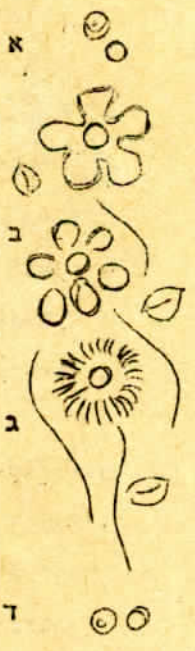
ה - האם אתה אוהד את מנצ'סטר יונייטד?

- (1) איזו טאלה, ברור!
- (2) האם מלמיליאן משחק מס?
- (3) מה פתאום, את הפועל טובא.

סיכום

- חשב את הניקוד שלך (חשובה ראשונה 1) - נקודה אחת, חשובה שניה 2) - שתי נקודות, חשובה שלישית 3) - שלוש נקודות, והשווה התוצאות לנאמר מטה:
- 5 - 9 - כל הכבוד! אתה סיפוס אנגלי מובהק ואתה בטוח תהיה חבר בכפר- הנשיא.
- 10 - 12 - הצטרך לעבוד קשה כדי להתקבל לחברות וגם זה בספק.
- 13 - 15 - אין לך סיכויים להתקבל לכפר הנשיא, ובכלל מה אתה עושה פה?

אסף, ארנה



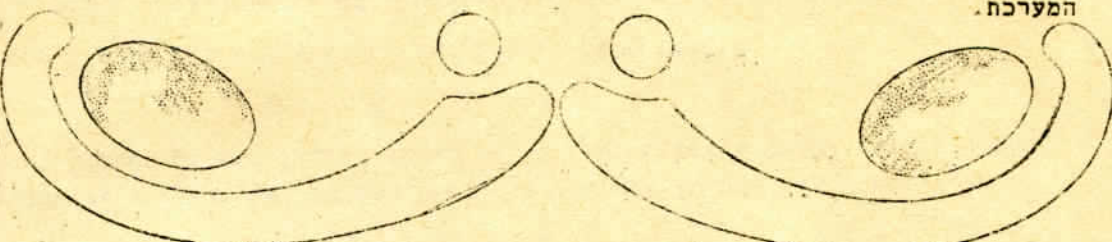
מה אנחנו... 13

כאשר ישבנו בארוחת ערב בחדר האוכל התחלנו לדבר בקשר לגיוסים העל
חברת-הילדים לבצע. הויכוח או התיחה נמשכו עד שפליטת פה של חבר חברת-
הילדים גרמה לי לטערה. ובכך אני מצטט: "לדעתי לא צריכים לעשות גיוס כדי
לקנות קסטות. המשק צריך לספק לנו".

ובכן בואו רגע ונחשוב. האם זה יהפך לכל דבר פעוט המשק ייספק לנו?
לדעתי הגיוסים הקטנים (גיוסים קטנים אני קורא לאלה שמטרתם למען קנית או
הטבת פריטים קטנים או זולים) הם הגיוסים החשובים ביותר מבחינה רוחנית
לחברת-ילדים? כאשר עומים גיוסים קטנים ומסיגים את המבוקש, הסיפוק הוא
שווה אם לא יותר מהגיוס רב או מבקשים פריט גדול ומסובך.

הסיבה הראשונה היא הסיבה המעשית והיא שמרגישים הרבה יותר טוב בזמן
מועט לאחר הגיוס, תוצאות הגיוס כבר נושאת פרי והחבר'ה מרגישים סיפוק.

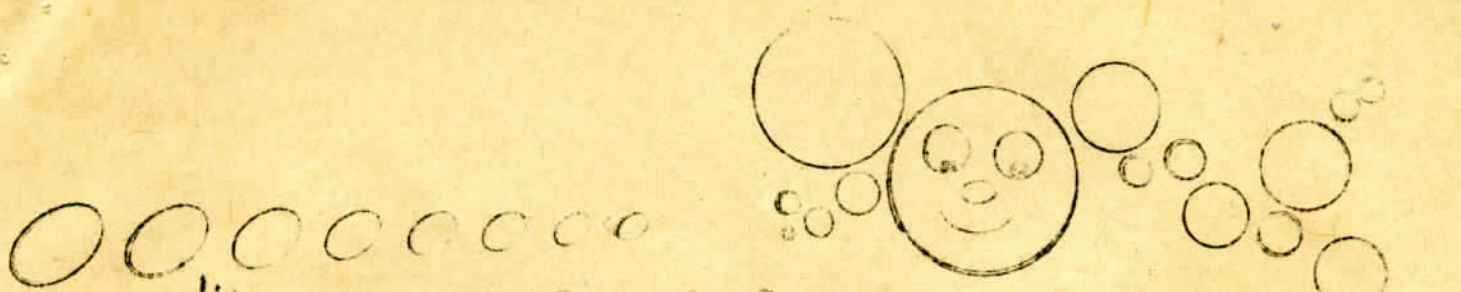
קחו למשל את הגיוס שבצענו למען המגז המערכת. הגיוס נעשה לפני יותר
מחצי שנה והמערכת אפילו כיום אינה פועלת בשלמותה. רק 3-4 חרשים לאחר
סוף הגיוס שהחקיים בסוף שנת הלימודים שחלפה, יכולנו להנות מצלילי
המערכת.



נו, אז חשאלו, בשביל מה כל ההטיות שכתבתי כפיסקה הקודמת?
אז אני אגיד לכם. אם נעשה גיוס כדי לקנות קסטות או כדי לקיים טיול לסיני
(לדוגמא), נוכל לראות ולהנות מהתוצאות. דבר זה מביא לסיפוק ומוריד מריחות
מיוחרת. כמובן שישנן סיבות אחרות. כאשר מציעים למישהו אצבע, הוא יקח את
כל היד ולעולם לא יסכים שיקחו אותה ממנו. מה שאני מנסה להסביר זה שאם
המשק יסכים לקנות לנו קסטות מפני שעניין זה הוא פעוסי מכדי שנעשה גיוס,
אז נעמוד על שלנו ובפעם הבאה נביין שזה מובן מעליו שהמשק חייב לקנות לנו
את מבוקשנו.

בסופו של דבר אנחנו נהיה "הרנגולות אשר מפטמים אותן כל הזמן" ואנו
נחנוון מבחינה פעולתית. נפסיק להיות עצמאיים ונהיה חלויים במשק.

חבר'ה, תחשבו כמה נזכר למעלה אם זה לא יותר מדי. לפני שנעש
שנעשה את הגיוס אנחנו חייבים להבין בשביל מה אנחנו מבצעים את הגיוס.



THE GOSSIP OF THE MONTH

אם נסתכל לאחור ונזכור את מעשנו במשך החדש האחרון, בואו לא נאמר
 מעשינו רבות למען הפעילות בחברתנו, אך בכל זאת מדי שבועיים מחקיים חוג
 טופוגרפיה לנערי ברנסי הירדן ובפיקודו של דורון. ומדי שבוע בשבוע, אם
 רוצה השט (והמדריך) מחקיימות פעולות, ואל לנו לקפח את הערבים החברתיים
 והאספות הסוערות המקפיצות את כולנו לשחיקה.

* * * *

אם לא ראיחם ושמעתם... מערכת חדשה הורכבה בחברת הילדים. כל הכבוד לחנן
 ורוני. ולחברת ילדים שמיעה מהנה (עד כמה שניתן).

() () () () () ()

לבליה השוקדת בימים אלה בחוזקה רבה בוכנה לקראת הבגרות - אל יאוש!! ואל
 לך מלפחד מלהציץ אלינו מבין הספרים מדי פעם.

נוסיף ברכת עלו והצליחו לכל יתר המנסיה כוחם בבגרות.

§ § § § § §

ואם הבחנתם או לא, הורכבה בחדרם של רמי ותמיר מנורה כחולה ורומנטית אשר
 פשרה אינו ידוע. האם זה לשם הרומנטיות או האם זה לשם גירוש הזבובים?

? ? ? ? ? ? ? ?

ולאדם היחידי במשק שרק עכשיו נחמנה להיות כוס בפני עצמו - יגאל ניימרק -
 עלה והצלה באיסופי האמפות.

! ! ! ! ! ! ! !

לרפי שלשם שינוי עיקם את רגלו ביעת מטחק כדורגל - טיולים נעימים בחיק המשק.

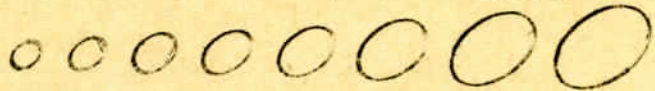
* * * * * * * * * *

עלינו להודות שהטרס "פרנקושטיין הצעיר" בהחלט התפיע על נערי חברת-ילדים
 אשר בחקופה האחרונה מסתובבים כשעל פניהם הבעתו של איגור יפה התואר וצורתם
 הופכת לאט לאט למימדיו של המפלצת.

§ x ! : % § * § + ? § §

בנוסף לכך עלינו להודות באמת המצערת שכרגע ועדת תרבות עוברת משבר ואינה
 נמצאת בשיא הפעילות. אך כנחמה לכך היא מודיעה על מסיבה גדולה שחערך
 בקרוב. אמן!!

(חמסך בעמ' הבא)

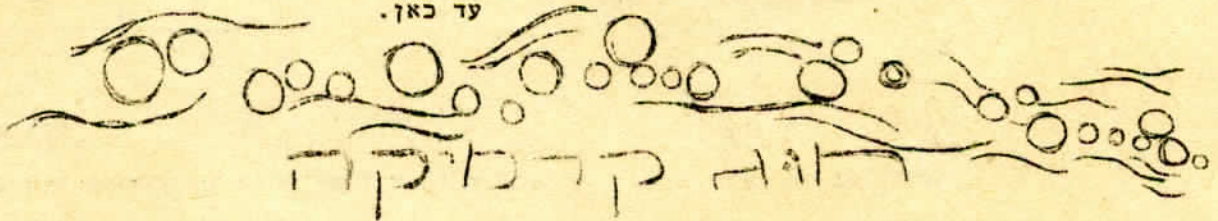


ובאוהה הזדמנות חגיגית אנו רוצים לאחל:-
למרגלית שחפסה לעצמה יון בן גילה - המשך מוצלח
נאחל גם לדליה ורוי בוסקילה עתיד מאושר
ואל לנו מלקפח את זוגנו הותיק שחר וגרשון אשר ממשיכים בדרכיהם הישנה.

* * * * *

לסיום - כף הרוצה לצפות בקרקס חינוך פעם בשבועיים, יופיע במועדון חבה"י
במוצאי שבת בחברת ליצנים חמומי מוח.

עד כאן.



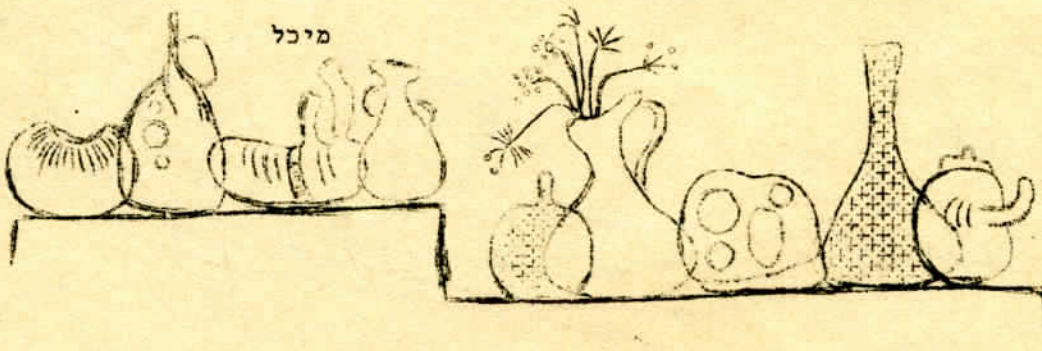
בתחילת השנה הושמו רשימות הרשמה למספר חוגים בחבה"י. ביניהם גם חוג
קרמיקה. נערים רבים רשמו את שמותיהם תחת חוג זה.
אך מה קרה? לאחר החוג הראשון ירד פלאים מספר החברה שהופיע לחוג?
אני לא מבינה. מארגנים חוג לחברת ילדים כדי לעזור להם בקישוט המועדון והם
לא מופיעים לחוג שנרשמו בו.
אם נער יודע שיש לו הרבה ע"ב או עיסוקים אחרים החשובים לו יותר,
שלא יתחייב וירשום את שמו ברשימה. (לדעתי הרושם את שמו ברשימה מתחייב בכך
להופיע לחוג בכל פעם).

אם נסתכל מהצד השני של המטבע - ריני שורחת מדי שבוע בשבוע לקיים את
החוג. היא מצפה שכל הנרשמים יופיעו לחוג - אז למה שאנחנו לא נעמוד
בהתחייבויותינו.

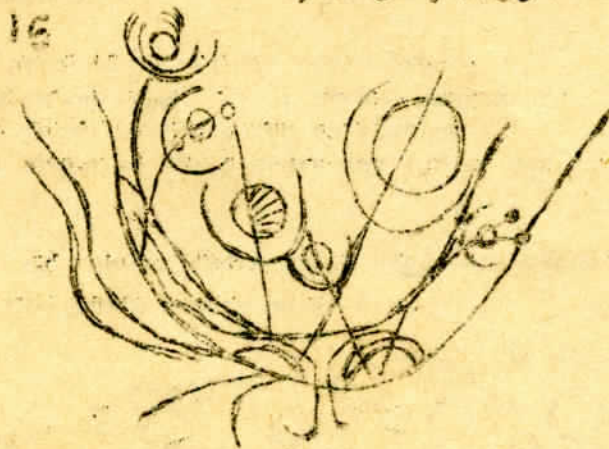
כמה חברה אף התחילו לעשות בחוג הראשון עבודות ועזבו אותם באמצע.
העבודות התייבשו ועכשיו צריך לזרוק אותם.

זו רק תופעה אחת הנמצאת בחבה"י. ישנן עוד מספר כאלה שלא כדאי כרגע
להעלותן על הדף.

אבל, רק בקשה אחת, התחייבת - חקיים.
לשובתך ולטובת הסובבים אותך.



תפיל שמה



	4	3	2	1	
1					
2					
3					
4					

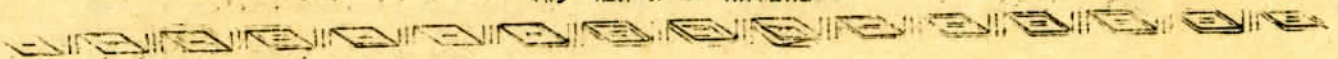
מאונך

1. ראש מפלגה בארצנו
2. סמוליק קורא לך - - -
3. חוקע
4. הגזבר החדש של המשק

מאון

1. היה השרברב של המשק לפני כ-10 שנים.
2. צבע
3. יקרא בקול
4. סוג של בשר אהוב - קפד ראיו

בהצלחה - איחמר עדר

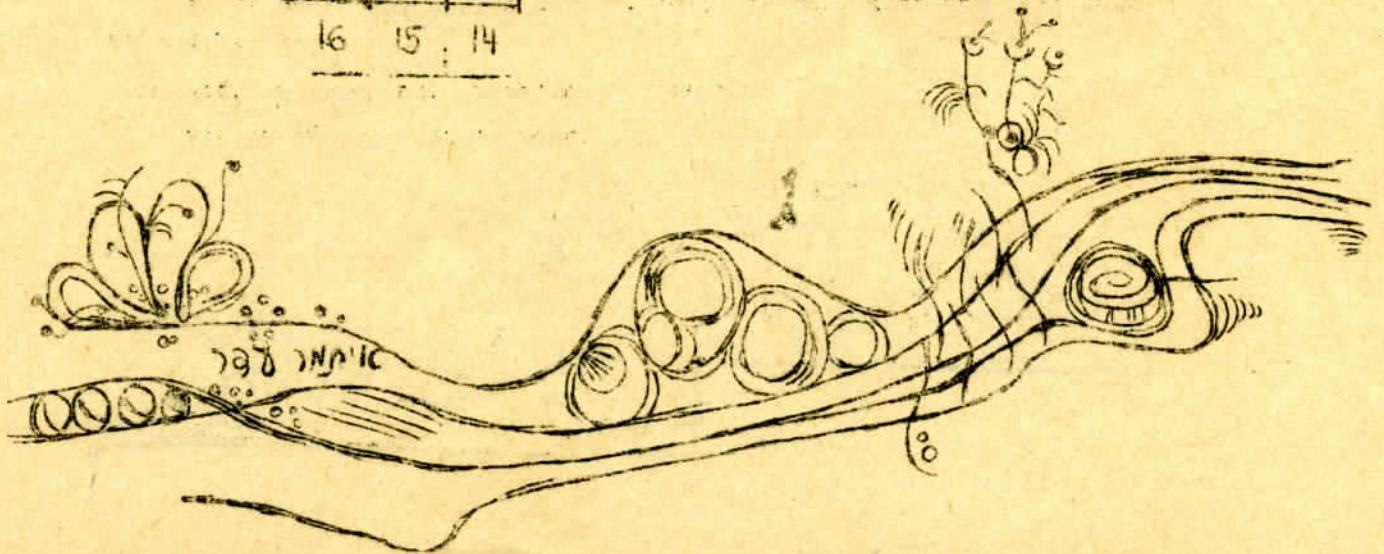


כיבוד קסם

פגזות חיבור (10-9)

			16
	7		15
			14
16	15	14	

10-15 נחזור על אותי
המספר



תשבים לשבת-לילאי

17.

8		7	6	5	4	3	2		1
	○						9	○	
	13	○				12	○	11	10
		17	○		16	○	15		14
			20	○	○	19			18
			22	○	○				21
		26	○	25	24	○			23
	30	○	29			28	○		27
	○	32				31		○	
									33

מאונן

- 1) סופר ורופא עברי (ש"מ). (9) נוטרים
- 10) גר (12) מייצג (13) מטוס ריגול אמריקאי
- 14) מידת אורך (16) עמוד נוזלים (17) מחק
- שלמונים (18) מצויק נישא (20) רכוש שנגזל
- 21) הוציא עשבים (22) צעקה (23) ריקוד
- אצילי (24) בחוכם (26) חיה מקרינה (27)
- קריאח כאב (28) רקיע (30) בשבילך (31) אחד
- הנביאים (חריעשר) (33) מסורר עברי מהדור
- הצעיר (שם מלא).

מאונן

- 1) זמר ישראלי נודע (שם מלא) (2)
- אביון (3) אוח עברית (4) יסוד (5) צנור
- מוביל דם (6) גדול (בלעז) (7) רעל (8)
- מבני מתחיהו (11) כלי עישון (13) אחד
- הנביאים (15) חואר אצולה (17) מחזמר
- מפורסם (19) מעסה בצף (20) עוף טורף
- מאכל בטנים (בשקיות) (25) אינפורמ-
- ציה (28) גניבה מזויינת (29) H_2O
- (31) עוף בלי סוף (32) קינה

בהצלחה: מיכל גוסר

ומה באסיפה?! 18

אמנם נאמר כבר שאספת חבה"י היא כמו קרקס של סמומי מוח, אך בכל זאת ישנן כמה החלטות:

1. שעת האסיפה נקבעה לאחר ויכוחים רבים חוזרים ונשנים ל- 8.15 (לא פחות ולא יותר).
2. הוחלט לצבוע את הארונות - כיצד? ואיך? - לא ברור עוד.
3. הטייפ - יהיו ארבעה אחראים להפעלת הטייפ: רוני, כרמי, אברי ואלדר. הטייפ יהיה בשימוש רק באירועי חברה ומסיבות.
4. כלבים - לכלבים הכניסה למועדון אסורה בהחלט. על בעל הכלב לדאוג לכך שהכלב לא ימצא במועדון.
5. עישון - הובאה בקשה לאיסור העישון במועדון - הבקשה לא נחקבלה.

כן בזמן האסיפה נפלטות כמה בדיחות מקוריות מאד. הנה כמה מהן:

א. מפתח הטייפ

גרסה מס' 1: דובר על הטייפ - מה יעשה בקור למפתח.
אהוד מציע בקולו הרם: שלא יסבכו יותר מדי את העניינים. אפשר להחביא את המפתח בצנצנת או בכל חור אחר (זה לא חסר במועדון שלנו)

רפי: שה... אל חצק

גרסה מס' 2: אהוד: אני מציע שאח המפתח נחביא בצנצנת.
רפי: ומה אם הצנצנת תהיה בטייפ?

ב. הועלתה הצעה שנעשה גיוסים בכל פעם שהמסק יצטרך, ורק כאשר נרצה משהו נבקש זאת מהמסק.

: אפשר לעשות שלוש גיוסים ואחר-כך לבקש טיול לראס מוחמד.
ניר: כן, ואחר-כך הדסה תכתוב באגרת שאנחנו פרזיטים.

ג. באסיפה האחרונה הרעש היה רועש ביותר עד שבין הרעש הנורא הזה נשמעה צעקה רמה של אבנר: האסיפות האלה ממש דומות לחוק ביום ראשון.
(וגל של צחוק מילא את ה"אולם").

חברי חברת הילדים !!!

אמנם לא כולם ערים לעובדה, אבל ה- יום הירוק קרב ובה
 ויה הרבה מה להכין! בחור אחד מסביר ועדת הצגות (לבטא את
 המספט הזה בחסיבות) אני מבקש מכם להתחיל לחשוב על רעיונות
 להצגות, ועדת הצגות תפרסם רשימה של רעיונות שהיא תסכה עליהם,
 אבל חשוב שגם הילדים הפחותים יחשבו על רעיונות מקוריים שלהם.
 (מסיבות סודיות אין באפירותי לפרסם את הרעיונות מעל דפי העלון).

למי שטכה -

הנושא הוא:

המשק בעיני חברת הילדים

בחודה מראש

השחור בחבורה

